

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ὕπ' Ἄρ. 911 τῆς 17ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1971
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Ὁ περί τῆς Συμβάσεως περί Εἰδικῶν Ἀποστολῶν (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1971 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφῶνως τῷ Ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἄριθμός 72 τοῦ 1971

ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΩΝ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΠΕΡΙ ΕΙΔΙΚΩΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως :

1. Ὁ παρῶν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί τῆς Συμβάσεως περί Εἰδικῶν Ἀποστολῶν (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1971. Συνοπτικός τίτλος.
2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπη διάφορος ἔννοια— Ἑρμηνεία.
«Σύμβασις» σημαίνει τὴν Σύμβασιν περί Εἰδικῶν Ἀποστολῶν, τὴν γενομένην ἐν Νέα Ὑόρκῃ τὴν 16ην Δεκεμβρίου 1969 καὶ περιλαμβάνει τὸ Προαιρετικὸν Πρωτόκολλον αὐτῆς τὸ ἀφορῶν εἰς τὸν Ἀναγκαστικὸν Διακανονισμὸν Διαφορῶν.
3. Ἡ Σύμβασις καὶ τὸ Προαιρετικὸν Πρωτόκολλον αὐτῆς, τῶν ὁποίων τὰ κείμενα ἐκτίθενται εἰς τὸν Πίνακα, καὶ τὰ ὁποῖα ἡ Δημοκρατία ὑπέγραψε θάσει ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπ' ἄρ. 9898 καὶ ἡμερομηνίαν 6ην Αὐγούστου 1970, διὰ τοῦ παρόντος Νόμου κυροῦνται. Κύρωσις Συμβάσεως. Πίναξ.

ΠΙΝΑΞ

(Ἄρθρον 3)

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΕΙΔΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τὰ Κράτη Μέρη τῆς παρούσης Συμβάσεως,

Ἀναμνησκόμενα ὅτι ἀνέκαθεν παρεῖχeto εἰδικὴ μεταχείρισις εἰς τὰς εἰδικὰς ἀποστολάς,

Ἐχοντα κατὰ νοῦν τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν κυρίαρχον ἰσότητα τῶν Κρατῶν, τὴν διατήρησιν τῆς διεθνούς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας καὶ τὴν καλλιέργειαν φιλικῶν σχέσεων καὶ συνεργασίας μεταξύ τῶν Κρατῶν,

Ἐπιβεβαιώθη ὅτι ἡ σημασία τοῦ θέματος τῶν εἰδικῶν ἀποστολῶν ἀνεγνωρίσθη διαρκούσης τῆς Διασκέψεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἐπὶ τῶν Διπλωματικῶν Σχέσεων καὶ Ἀσυλιῶν καὶ ἐν τῇ Ἀποφάσει I, τῇ υἱοθετηθείσῃ ὑπὸ τῆς Διασκέψεως τῇ 10ῃ Ἀπριλίου 1961,

Λαθόντα ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Διάσκεψις τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἐπὶ τῶν Διπλωματικῶν Σχέσεων καὶ Ἀσυλιῶν υἱοθέτησε τὴν Σύμβασιν τῆς Βιέννης περὶ Διπλωματικῶν Σχέσεων, ἥτις ἠνοιχθῆ πρὸς ὑπογραφήν τῇ 18ῃ Ἀπριλίου 1961,

Λαθόντα ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Διάσκεψις τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἐπὶ τῶν Προξενικῶν Σχέσεων υἱοθέτησε τὴν Συνθήκην τῆς Βιέννης περὶ Προξενικῶν Σχέσεων, ἥτις ἠνοιχθῆ πρὸς ὑπογραφήν τῇ 24ῃ Ἀπριλίου 1963,

Πεποιθότα ὅτι ἡ σύναψις διεθνοῦς συμβάσεως περὶ Εἰδικῶν Ἀποστολῶν θέλει συμπληρώσει τὰς ἀνωτέρω δύο Συμβάσεις καὶ συμβάλει εἰς τὴν καλλιέργειαν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ἀνεξαρτήτως τῶν διαφερόντων μεταξὺ τῶν συνταγματικῶν καὶ κοινωνικῶν συστημάτων,

Κατανοοῦντα ὅτι ὁ σκοπός, δι' ὃν παραχωροῦνται τὰ προνόμια καὶ αἱ ἀσυλίας, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰς εἰδικὰς ἀποστολάς, δὲν εἶναι ὅπως ὠφεληθῶσιν ἄτομα ἀλλ' ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀποτελεσματικὴ ἐκτέλεσις τῶν λειτουργιῶν τῶν εἰδικῶν ἀποστολῶν, ὡς ἐκπροσωποῦσάν τὸ Κράτος,

Ἐπιβεβαιοῦντα ὅτι οἱ κανόνες τοῦ ἐθιμικοῦ διεθνοῦς δικαίου δέον ὅπως συνεχίσωσι νὰ διέπωσι θέματα μὴ ρητῶς ρυθμιζόμενα ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως,

Συμφώνησαν ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 1

Ἑρμηνεία.

Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως—

- (α) «εἰδικὴ ἀποστολὴ» δηλοῖ προσωρινὴν ἀποστολήν, ἐκπροσωποῦσαν τὸ Κράτος, ἥτις ἀποστέλλεται ὑπὸ τινος Κράτους εἰς ἕτερον Κράτος, τῇ συναινέσει τοῦ τελευταίου, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐπιληφθῇ εἰδικοῦ θέματος ἢ ἐκτέλεση ἀναφορικῶς πρὸς τοῦτο εἰδικόν τι ἔργον·
- (β) «μόνιμος διπλωματικὴ ἀποστολὴ» δηλοῖ διπλωματικὴν ἀποστολήν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς Συμβάσεως τῆς Βιέννης περὶ Διπλωματικῶν Σχέσεων·
- (γ) «προξενικὴ ὑπηρεσία» δηλοῖ οἰονδήποτε γενικὸν προξενεῖον, προξενεῖον, ὑποπροξενεῖον ἢ προξενικὴν ἀντιπροσωπεΐαν·
- (δ) «ἀρχηγός τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς» εἶναι τὸ πρόσωπον τὸ ἐντεταλμένον ὑπὸ τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους ὅπως ἐνεργῇ ὑπὸ τὴν ιδιότητα ταύτην·
- (ε) «ἐκπρόσωπος τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους παρὰ τῇ εἰδικῇ ἀποστολῇ» εἶναι τὸ πρόσωπον, εἰς ὃ τὸ ἀποστέλλον Κράτος παρεχώρησε τὴν ιδιότητα ταύτην·
- (στ) «μέλη τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς» εἶναι ὁ ἀρχηγός τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους παρὰ τῇ εἰδικῇ ἀποστολῇ καὶ τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς·
- (ζ) «μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς» εἶναι τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ, τοῦ διοικητικοῦ καὶ τεχνικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς·
- (η) «μέλη τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ» εἶναι τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς, τὰ ἔχοντα διπλωματικὴν ιδιότητα διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς·
- (θ) «μέλη τοῦ διοικητικοῦ καὶ τεχνικοῦ προσωπικοῦ» εἶναι τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς, τὰ ἀπασχολούμενα εἰς τὴν διοικητικὴν καὶ τεχνικὴν ὑπηρεσίαν τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς·

- (ι) «μέλη τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ» εἶναι τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς, τὰ ἀπασχολούμενα ὑπ' αὐτῆς ὡς οἰκιακοὶ ὑπηρετὰι ἢ εἰς παρομοίας ἐργασίας·
- (ια) «ιδιωτικὸν προσωπικὸν» σημαίνει πρόσωπα ἀπασχολούμενα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν τῶν μελῶν τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 2

Ἀποστολὴ εἰδικῆς ἀποστολῆς

Ἐν Κράτος δύναται νὰ ἀποστείλῃ εἰδικὴν ἀποστολὴν εἰς ἕτερον Κράτος τῇ προηγουμένη συγκαταθέσει τοῦ τελευταίου, λαμβανομένη εἴτε μέσῳ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ εἴτε μέσῳ ἐτέρας συμπεφωνημένης ἢ ἀμοιβαίως ἀποδεκτῆς ὁδοῦ.

Ἄρθρον 3

Αἱ λειτουργίαι τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς θέλου καθορισθῆ τῇ ἀμοιβαίᾳ συναινέσει τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους καὶ τοῦ παρ' ᾧ ἡ εἰδικὴ ἀποστολὴ Κράτους.

Ἄρθρον 4

Ἀποστολὴ τῆς αὐτῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς εἰς δύο ἢ πλείονα Κράτη

Ἐν Κράτος, ὅπερ ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποστείλῃ τὴν αὐτὴν εἰδικὴν ἀποστολὴν εἰς δύο ἢ πλείονα Κράτη θέλει κοινοποιήσῃ τὸ γεγονός εἰς ἅπαντα τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη, ὅτε ζητεῖ τὴν πρὸς ἀποδοχὴν τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς συγκατάθεσιν ἑνὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν.

Ἄρθρον 5

Ἀποστολὴ μικτῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς ὑπὸ δύο ἢ πλείονων Κρατῶν.

Δύο ἢ πλείονα Κράτη, ἅτινα ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀποστείλωσι μικτὴν εἰδικὴν ἀποστολὴν εἰς ἕτερον Κράτος, θέλου κοινοποιήσῃ τὸ γεγονός εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος, ὅτε ζητοῦν τὴν πρὸς ἀποδοχὴν τῆς ἀποστολῆς συγκατάθεσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6

Ἀποστολὴ εἰδικῶν ἀποστολῶν ὑπὸ δύο ἢ πλείονων Κρατῶν διὰ νὰ ἐπιληφθῶσι θέματος κοινου ἐνδιαφέροντος.

Δύο ἢ πλείονα Κράτη δύνανται νὰ ἀποστείλωσιν εἰδικὴν ἀποστολὴν συγχρόνως εἰς ἕτερον Κράτος, τῇ προηγουμένη συγκαταθέσει αὐτοῦ λαμβανομένη κατὰ τὸ ἄρθρον 2, ἵνα αἱ ἀποστολαὶ αὗται ἐπιληφθῶσιν ἀπὸ κοινου, τῇ συμφωνίᾳ ἁπάντων τῶν Κρατῶν τούτων, θέματος κοινου ἐνδιαφέροντος ἁπάντων τούτων τῶν Κρατῶν.

Ἄρθρον 7

Μὴ ὑπαρξίς διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν σχέσεων

Ἡ ὑπαρξίς διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν σχέσεων δὲν εἶναι ἀναγκαία προϋπόθεσις διὰ τὴν ἀποστολὴν ἢ ἀποδοχὴν εἰδικῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 8

Διορισμὸς τῶν μελῶν τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς

Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 10, 11 καὶ 12, τὸ ἀποστέλλον Κράτος δύναται νὰ διορίσῃ κατ' ἐλευθέραν βούλησιν τὰ μέλη τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς, ἀφοῦ προηγουμένως παράσχη εἰς τὸ παρ' ᾧ ἡ εἰδικὴ ἀποστολὴ Κράτος πᾶσαν ἀναγκαίαν πληροφορίαν καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ μέγεθος καὶ τὴν σύνθεσιν τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς, ἰδίᾳ δὲ τὸ ὄνομα καὶ τὴν θέσιν ἑνὸς ἐκάστου τῶν προσώπων, ἅτινα προτίθεται νὰ διορίσῃ. Τὸ παρ' ᾧ ἡ εἰδικὴ ἀποστολὴ Κράτος δύναται νὰ ἀρνηθῆ νὰ ἀποδεχθῆ εἰδικὴν ἀποστολὴν, τῆς ὁποίας τὸ μέγεθος δὲν ἠθελε κρίνει εὐλογον, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν περιστάσεων καὶ τῶν συνθηκῶν τῶν κρατουσῶν εἰς τὸ παρ' ᾧ ἡ εἰδικὴ ἀποστολὴ Κράτος καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς συγκεκριμένης ἀποστολῆς. Δύναται πρὸς τούτους, μὴ ὑποχρεούμενον νὰ αἰτιολογήσῃ τὴν ἀρνήσιν του, νὰ ἀρνηθῆ νὰ ἀποδεχθῆ οἷον ἕμποτε πρόσωπον ὡς μέλος τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς.

"Άρθρον 9

Σύνθεσις τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς

1. Ἡ εἰδικὴ ἀποστολὴ δέον ὅπως περιλαμβάνη ἕνα ἢ πλείονας ἐκπροσώπους τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους, ἐξ ὧν τὸ ἀποστέλλον Κράτος δύναται νὰ διορίσῃ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀποστολῆς. Δύναται, πρὸς τούτοις, νὰ διαλαμβάνη διπλωματικὸν προσωπικόν, διοικητικὸν καὶ τεχνικὸν προσωπικόν καὶ ὑπηρετικὸν τοιοῦτον.

2. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν εἰς τὴν εἰδικὴν ἀποστολὴν διαλαμβάνονται μέλη τῆς μονίμου διπλωματικῆς ἀποστολῆς ἢ τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸ παρ' ᾧ ἡ εἰδικὴ ἀποστολὴ Κράτος, ταῦτα θέλουσι διατηρήσει τὰ προνόμια καὶ τὰς ἀσυλλας, ὧν ἀπολαύουσιν ὡς μέλη τῆς μονίμου διπλωματικῆς ἀποστολῆς ἢ προξενικῆς ὑπηρεσίας, ἐπιπροσθέτως τῶν τοιούτων, τῶν παραχωρουμένων αὐτοῖς δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως.

"Άρθρον 10

Ἰθαγένεια τῶν μελῶν τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς

1. Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους παρὰ τῇ εἰδικῇ ἀποστολῇ καὶ τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ αὐτῆς προσωπικοῦ δέον ὅπως ἔχωσι κατ' ἀρχὴν τὴν ἰθαγένειαν τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους.

2. Πρόσωπα ἔχοντα τὴν ἰθαγένειαν τοῦ παρ' ᾧ ἡ εἰδικὴ ἀποστολὴ Κράτους δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν εἰς τὴν εἰδικὴν ἀποστολὴν, εἰμὴ τῇ συγκαταθέσει τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους, ἥτις δύναται κατὰ πάντα χρόνον νὰ ἀνακληθῇ.

3. Τὸ παρ' ᾧ ἡ εἰδικὴ ἀποστολὴ Κράτος δύναται νὰ ἐπιφυλάξῃ ἑαυτῷ τὸ δικαίωμα, τὸ προνοούμενον ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς πολίτας τρίτου Κράτους, οἵτινες δὲν εἶναι ὡσαύτως καὶ πολῖται τοῦ ἀποστέλλοντος Κράτους.

"Άρθρον 11

Κοινοποιήσεις

1. Εἰς τὸν ὕπουργόν Ἐξωτερικῶν τοῦ παρ' ᾧ ἡ εἰδικὴ ἀποστολὴ Κράτους ἢ εἰς οἰονδήποτε ἕτερον ὄργανον τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους, ὅπερ ἤθελεν ἐπὶ τούτῳ συμφωνηθῆ, κοινοποιοῦνται τὰ ἀκόλουθα :

(α) ἡ σύνθεσις τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς καὶ οἰαδήποτε μεταγενομένη ἀλλαγὴ·

(β) ἡ ἀφίξις καὶ ἡ ὀριστικὴ ἀναχώρησις μελῶν τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς καὶ ὁ τερματισμὸς τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτῶν παρὰ τῇ ἀποστολῇ·

(γ) ἡ ἀφίξις καὶ ἡ ὀριστικὴ ἀναχώρησις παντὸς προσώπου συνοδευόντος μέλος τῆς ἀποστολῆς·

(δ) ἡ πρόσληψις καὶ ἀπόλυσις προσώπων διαμενόντων εἰς τὸ παρ' ᾧ ἡ εἰδικὴ ἀποστολὴ Κράτος, ὡς μελῶν τῆς ἀποστολῆς ἢ ὡς μελῶν τοῦ ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ·

(ε) ὁ διορισμὸς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς ἢ, ἐλλείψει τούτου, τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ ἀναφερομένου ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἀρθροῦ 14, καὶ οἰουδήποτε ἀναπληρωτοῦ αὐτῶν·

(στ) ἡ περιοχὴ τῶν ὑποστατικῶν, τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐνδiciaτημάτων, τῶν ἀπολαυόντων τοῦ ἀπαραθιάστου δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 30, 36 καὶ 39, ὡς καὶ πᾶσα ἕτερα πληροφορία ἀναγκαία διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν τοιούτων ὑποστατικῶν καὶ ἐνδiciaτημάτων.

2. Ἐκτὸς ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀνέφικτον, ἡ κοινοποίησις περὶ ἀφίξεως ἢ τελικῆς ἀναχωρήσεως δέον ὅπως προηγήται τῆς τριαύτης ἀφίξεως ἢ ἀναχωρήσεως.

"Άρθρον 12

Πρόσωπα κηρυχθέντα ως μη άρεστά (non grata)
ή μη άποδεκτά

1. Το παρ' ω ή ειδική άποστολή Κράτος δύναται κατά πάντα χρόνον και άνευ ύποχρέωσης όπως αιτιολογήσει την άπόφασίν του, να καθιστά γνωστόν προς το άποστέλλον Κράτος ότι οίσοδήποτε έκπρόσωπος του άποστέλλοντος Κράτους παρά τη ειδική άποστολή ή οίονδήποτε μέλος του διπλωματικού αύτης προσωπικού είναι πρόσωπον μη άρεστόν (persona non grata) ή ότι οίονδήποτε έτερον μέλος του προσωπικού της άποστολής δέν είναι άποδεκτόν. Έν πάση τοιαύτη περιπτώσει το άποστέλλον Κράτος είτε άνακαλεί το περι οδ ή λόγος πρόσωπον είτε, άναλόγως της περιπτώσεως, θέτει τέρμα εις τας παρά τη ειδική άποστολή άρμοδιότητάς του πρόσωπόν τι δύναται να κηρυχθή μη άρεστόν (non grata) ή μη άποδεκτόν πρό της άφίξεως αυτού εις το έδαφος του παρ' ω ή ειδική άποστολή Κράτους.

2. Έάν το άποστέλλον Κράτος άρνηθή ή παραλείψει να έκπληρώσει τας ύποχρεώσεις αυτού δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου έντός εύλόγου προθεσμίας, το παρ' ω ή ειδική άποστολή Κράτος δύναται να άρνηθή να άναγνωρίσει εις το έν λόγω πρόσωπον την ιδιότητα του μέλους της ειδικής άποστολής.

"Άρθρον 13

"Εναρξίς λειτουργιών της ειδικής άποστολής

1. Αί λειτουργίαι της ειδικής άποστολής άρχονται εύθύς ως ή άποστολή έλθη εις έπίσημον έπαφήν μετά του Ύπουργείου Έξωτερικών ή οίουδήποτε έτέρου όργάνου του παρ' ω ή ειδική άποστολή Κράτους ως ήθελεν επί τούτω συμφωνηθή.

2. Η έναρξίς των λειτουργιών της ειδικής άποστολής δέν θέλει έξαρτηθή εκ της παρουσιάσεως αύτης υπό της μονίμου διπλωματικής άποστολής του άποστέλλοντος Κράτους ή εκ της ύποβολής διαπιστευτηρίων ή πληρεξουσίων γραμμάτων.

"Άρθρον 14

Έξουσία του ένεργείν εκ μέρους της ειδικής άποστολής

1. Ο άρχηγός της ειδικής άποστολής ή, έφ' όσον το άποστέλλον Κράτος δέν ήθελε διορίσει άρχηγόν, εις των έκπροσώπων του άποστέλλοντος Κράτους επί τούτω ύποδειχθείς ύπ' αυτού, έξουσιοδοτείται όπως ένεργή δια την ειδικήν άποστολήν και όπως άπευθύνη άνακινώσεις προς το παρ' ω ή ειδική άποστολή Κράτος. Το παρ' ω ή ειδική άποστολή Κράτος θέλει άπευθύνει άνακινώσεις άφορώσας εις την ειδικήν άποστολήν προς τόν άρχηγόν της ειδικής άποστολής ή, έλλείψει τούτου, προς τόν άνω άναφερόμενον έκπρόσωπον, είτε άπ' εύθείας είτε μέσω της μονίμου διπλωματικής άποστολής.

2. Ούχ' ήττον όμως, έν μέλος της ειδικής άποστολής δύναται να έξουσιοδοτηθή υπό του άποστέλλοντος Κράτους, του άρχηγού της ειδικής άποστολής ή έλλείψει τούτου, υπό του έν παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου μνημονευομένου έκπροσώπου, είτε όπως άναπληροί τόν άρχηγόν της ειδικής άποστολής ή τόν ως είρηται έκπρόσωπον είτε όπως έκτελή ώρισμένης πράξεως δια λογαριασμόν της ειδικής άποστολής.

"Άρθρον 15

"Όργανον του παρ' ω ή ειδική άποστολή Κράτους μεθ' οδ
διεξάγονται αι έπίσημοι έργασίαι

"Απασαι αι έπίσημοι έργασίαι μετά του παρ' ω ή ειδική άποστολή Κράτους, αι έμπειστευμένα τη ειδική άποστολή υπό του άποστέλλοντος Κράτους, θα διεξάγονται μετά ή μέσω του Ύπουργείου Έξωτερικών ή μεθ' οίουδήποτε έτέρου όργάνου του παρ' ω ή ειδική άποστολή Κράτους ήθελεν επί τούτω συμφωνηθή.